LEGE nr. 10 din 8 februarie 2001 (*republicată*)

privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 798 din 2 septembrie 2005**

Data intrării în vigoare 02-09-2005

*) Republicată în temeiul art. VII din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005.

Capitolul I
Dispoziţii generale

Articolul 1

(1) Imobilele preluate în mod abuziv de stat, de organizaţiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, precum şi cele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechiziţiilor şi nerestituite, se restituie, în natură, în condiţiile prezentei legi.

(2) În cazurile în care restituirea în natură nu este posibilă se vor stabili măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite, sau despăgubiri acordate în condiţiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii şi plăţii despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent constând în compensare cu alte bunuri sau servicii se acordă prin decizia sau, după caz, dispoziţia motivată a entităţii învestite potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării. Măsurile reparatorii în echivalent constând în despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv se propun a fi acordate prin decizia sau, după caz, dispoziţia motivată a entităţii învestite potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării.

(4) Măsurile reparatorii prin echivalent pot fi combinate.

Articolul 2

(1) În sensul prezentei legi, prin imobile preluate în mod abuziv se înţelege:

a) imobilele naţionalizate prin Decretul nr. 92/1950 pentru naţionalizarea unor imobile, cu modificările şi completările ulterioare, prin Legea nr. 119/1948 pentru naţionalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere şi de transporturi, precum şi prin alte acte normative de naţionalizare;

b) imobilele preluate prin confiscarea averii, ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti de condamnare pentru infracţiuni de natură politică, prevăzute de legislaţia penală, săvârşite ca manifestare a opoziţiei faţă de sistemul totalitar comunist;

c) imobilele donate statului sau altor persoane juridice în baza Decretului nr. 410/1948 privind donaţiunea unor întreprinderi de arte grafice, a Decretului nr. 479/1954 privitor la donaţiile făcute statului ş.a., neîncheiate în formă autentică, precum şi imobilele donate statului sau altor persoane juridice, încheiate în forma autentică prevăzută de art. 813 din Codul civil, în acest din urmă caz dacă s-a admis acţiunea în anulare sau în constatarea nulităţii donaţiei printr-o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă;

d) imobilele preluate de stat pentru neplata impozitelor ca urmare a unor măsuri abuzive impuse de stat, prin care drepturile proprietarului nu puteau fi exercitate;

e) imobilele considerate a fi fost abandonate, în baza unei dispoziţii administrative sau a unei hotărâri judecătoreşti pronunţate în temeiul Decretului nr. 111/1951 privind reglementarea situaţiei bunurilor de orice fel supuse confiscării, confiscate, fără moştenitori sau fără stăpân, precum şi a unor bunuri care nu mai folosesc instituţiilor bugetare, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989;

f) imobilele preluate de stat în baza unor legi sau a altor acte normative nepublicate, la data preluării, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau în Buletinul Oficial;

g) imobilele preluate de stat în baza Legii nr. 139/1940 asupra rechiziţiilor şi care nu au fost restituite ori pentru care proprietarii nu au primit compensaţii echitabile;

h) orice alte imobile preluate de stat cu titlu valabil, astfel cum este definit la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, cu modificările şi completările ulterioare;

i) orice alte imobile preluate fără titlu valabil sau fără respectarea dispoziţiilor legale în vigoare la data preluării, precum şi cele preluate fără temei legal prin acte de dispoziţie ale organelor locale ale puterii sau ale administraţiei de stat.

(2) Persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil îşi păstrează calitatea de proprietar avută la data preluării, pe care o exercită după primirea deciziei sau a hotărârii judecătoreşti de restituire, conform prevederilor prezentei legi.

Articolul 3

(1) Sunt îndreptăţite, în înţelesul prezentei legi, la măsuri reparatorii constând în restituire în natură sau, după caz, prin echivalent:

a) persoanele fizice, proprietari ai imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora;

b) persoanele fizice, asociaţi ai persoanei juridice care deţinea imobilele şi alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv;

c) persoanele juridice, proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de stat, de organizaţii cooperatiste sau de orice alte persoane juridice după data de 6 martie 1945; îndreptăţirea la măsurile reparatorii prevăzute de prezentul articol este condiţionată de continuarea activităţii ca persoană juridică până la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de împrejurarea ca activitatea lor să fie fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, iar acestea să-şi fi reluat activitatea după data de 22 decembrie 1989, dacă, prin hotărâre judecătorească, se constată că sunt aceeaşi persoană juridică cu cea desfiinţată sau interzisă, precum şi partidele politice a căror activitate a fost interzisă sau întreruptă în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, dacă şi-au reluat activitatea în condiţiile legii.

(2) Ministerele, celelalte instituţii publice ale statului sau ale unităţilor administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile autonome, companiile/societăţile naţionale, societăţile comerciale cu capital de stat, precum şi cele privatizate, potrivit legii, nu au calitatea de persoane îndreptăţite şi nu fac obiectul prezentei legi.

Articolul 4

(1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptăţite coproprietare ale bunului imobil solicitat, dreptul de proprietate se constată sau se stabileşte în cote-părţi ideale, potrivit dreptului comun.

(2) De prevederile prezentei legi beneficiază şi moştenitorii legali sau testamentari ai persoanelor fizice îndreptăţite.

(3) Succesibilii care, după data de 6 martie 1945, nu au acceptat moştenirea sunt repuşi de drept în termenul de acceptare a succesiunii pentru bunurile care fac obiectul prezentei legi. Cererea de restituire are valoare de acceptare a succesiunii pentru bunurile a căror restituire se solicită în temeiul prezentei legi.

(4) De cotele moştenitorilor legali sau testamentari care nu au urmat procedura prevăzută la cap. III profită ceilalţi moştenitori ai persoanei îndreptăţite care au depus în termen cererea de restituire.

Articolul 5

Nu sunt îndreptăţite la restituire în natură sau la măsuri reparatorii în echivalent persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaţionale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege.

Articolul 6

(1) Prin imobile, în sensul prezentei legi, se înţeleg terenurile, cu sau fără construcţii, cu oricare dintre destinaţiile avute la data preluării în mod abuziv, precum şi bunurile mobile devenite imobile prin încorporare în acest construcţii.

(2) Măsurile reparatorii privesc şi utilajele şi instalaţiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, în afară de cazul în care au fost înlocuite, casate sau distruse.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), restituirea în natură se va dispune prin decizia sau dispoziţia unităţii deţinătoare.

(4) În situaţia în care utilajele şi instalaţiile solicitate sunt evidenţiate în patrimoniul unor societăţi comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), după stabilirea contravalorii acestora, prin decizia entităţii implicate în privatizare se va propune acordarea de despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

Articolul 7

(1) De regulă, imobilele preluate în mod abuziv se restituie în natură.

(2) Dacă restituirea în natură este posibilă, persoana îndreptăţită nu poate opta pentru măsuri reparatorii prin echivalent decât în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

(3) În situaţia în care anumite imobile-terenuri libere situate în intravilan sunt solicitate de două persoane îndreptăţite dintre cele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a), dintre care unul este fostul proprietar, căruia i s-a preluat terenul prin măsurile abuzive aplicate în perioada ulterioară datei de 6 martie 1945, şi cel de-al doilea, persoana

căreia i s-a atribuit teren din cel preluat de la fostul proprietar, iar ulterior acest teren a fost preluat prin măsurile abuzive arătate la art. 2 alin. (1), se va restitui în natură terenul celui dintâi proprietar, iar cei care au fost împroprietăriţi cu asemenea terenuri vor beneficia de celelalte măsuri reparatorii în echivalent, în condiţiile legii.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) dacă restituirea în natură nu este posibilă potrivit prezentei legi, ambele persoane îndreptăţite beneficiază de măsuri reparatorii în echivalent.

Articolul 8

(1) Nu intră sub incidenţa prezentei legi terenurile situate în extravilanul localităţilor la data preluării abuzive sau la data notificării, precum şi cele al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18 /1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Regimul juridic al imobilelor care au aparţinut cultelor religioase preluate de stat este reglementat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată*).

(3) Regimul juridic al imobilelor care au aparţinut comunităţilor minorităţilor naţionale preluate de stat este reglementat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată*).

(4) Regimul juridic al imobilelor care au aparţinut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale.

---

*) Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 şi Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 au fost republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005.

Capitolul II
Restituirea în natură sau măsuri reparatorii prin echivalent

Articolul 9

Imobilele preluate în mod abuziv, indiferent în posesia cui se află în prezent, se restituie în natură în starea în care se află la data cererii de restituire şi libere de orice sarcini.

Articolul 10

(1) În situaţia imobilelor preluate în mod abuziv şi ale căror construcţii edificate pe acestea au fost demolate total sau parţial, restituirea în natură se dispune pentru terenul liber şi pentru construcţiile rămase nedemolate, iar pentru construcţiile demolate şi terenurile ocupate măsurile reparatorii se stabilesc prin echivalent.

(2) În cazul în care pe terenurile pe care s-au aflat construcţii preluate în mod abuziv s-au edificat noi construcţii, autorizate, persoana îndreptăţită va obţine restituirea în natură a părţii de teren rămase liberă, iar pentru suprafaţa ocupată de construcţii noi, cea afectată servituţilor legale şi altor amenajări de utilitate publică ale localităţilor urbane şi rurale, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.

(3) Se restituie în natură terenurile pe care s-au ridicat construcţii neautorizate în condiţiile legii după data de 1 ianuarie 1990, precum şi construcţii uşoare sau demontabile.

(4) Se restituie în natură inclusiv terenurile fără construcţii afectate de lucrări de investiţii de interes public aprobate, dacă nu a început construcţia acestora, ori lucrările aprobate au fost abandonate.

(5) Se restituie în natură şi terenurile pe care, ulterior preluării abuzive, s-au edificat construcţii autorizate care nu mai sunt necesare unităţii deţinătoare, dacă persoana îndreptăţită achită acesteia o despăgubire reprezentând valoarea de piaţă a construcţiei respective, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare.

(6) În cazul imobilelor preluate în mod abuziv şi ale căror construcţii edificate pe acestea au fost distruse ca urmare a unor calamităţi naturale, persoana îndreptăţită beneficiază de restituirea în natură pentru terenul liber. Dacă terenul nu este liber, măsurile reparatorii pentru acesta se stabilesc în echivalent.

(7) Dispoziţiile alin. (6) se aplică în mod corespunzător şi imobilelor rechiziţionate în baza Legii nr. 139/1940 şi ale căror construcţii edificate pe acestea au fost distruse în timpul războiului, dacă proprietarii nu au primit despăgubiri.

(8) Valoarea corespunzătoare a construcţiilor preluate în mod abuziv şi demolate se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare în funcţie de volumul de informaţii puse la dispoziţia evaluatorului.

(9) Valoarea terenurilor, precum şi a construcţiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (1), (2) şi (6), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

Articolul 11

(1) Imobilele expropriate şi ale căror construcţii edificate pe acestea nu au fost demolate se vor restitui în natură persoanelor îndreptăţite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispoziţiilor legale. Dacă persoana îndreptăţită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiţionată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislaţiei în vigoare.

(2) În cazul în care construcţiile expropriate au fost demolate parţial sau total, dar nu s-au executat lucrările pentru care s-a dispus exproprierea, terenul liber se restituie în natură cu construcţiile rămase, iar pentru construcţiile demolate măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent. Dacă persoana îndreptăţită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiţionată de rambursarea diferenţei dintre valoarea despăgubirii primite şi valoarea construcţiilor demolate aşa cum a fost calculată în documentaţia de stabilire a despăgubirilor, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislaţiei în vigoare.

(3) În cazul în care construcţiile expropriate au fost integral demolate şi lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă terenul parţial, persoana îndreptăţită poate obţine restituirea în natură a părţii de teren rămase liberă, pentru cea ocupată de construcţii noi, autorizate, cea afectată servituţilor legale şi altor amenajări de utilitate publică ale localităţilor urbane şi rurale, măsurile reparatorii stabilindu-se în echivalent. Dispoziţiile art. 10 alin. (3), (4), (5) şi (6) se vor aplica în mod corespunzător.

(4) În cazul în care lucrările pentru care s-a dispus exproprierea ocupă funcţional întregul teren afectat, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent pentru întregul imobil.

(5) Valoarea construcţiilor expropriate şi demolate se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare în funcţie de volumul de informaţii puse la dispoziţia evaluatorului.

(6) Valoarea construcţiilor expropriate, care nu se pot restitui în natură şi a terenurilor aferente acestora se stabileşte potrivit valorii de piaţă de la data soluţionării notificării, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare.

(7) În situaţiile prevăzute la alin. (2), (3) şi (4) valoarea măsurilor reparatorii în echivalent se stabileşte prin scăderea valorii actualizate a despăgubirilor primite pentru teren, respectiv pentru construcţii, din valoarea corespunzătoare a părţii din imobilul expropriat - teren şi construcţii - care nu se poate restitui în natură, stabilită potrivit alin. (5) şi (6).

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (2), (3) şi (4), măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

Articolul 12

În situaţia imobilelor deţinute de stat, de o organizaţie cooperatistă, sau de orice altă persoană juridică dintre cele prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) şi (4), dacă persoana îndreptăţită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiţionată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit.

Articolul 13

(1) În cazul imobilelor restituite prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească sunt aplicabile prevederile privind contractele de închiriere cuprinse în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Contractele de locaţiune pentru imobilele restituite în natură având destinaţiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 2 care face parte integrantă din prezenta lege, se prelungesc de drept pentru o perioadă de 3 ani cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, iar contractele de locaţiune pentru imobilele restituite în natură având destinaţiile arătate în anexa nr. 2 lit. b) pct. 1 se prelungesc de drept pentru o perioadă de 1 an cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului.

Articolul 14

Dacă imobilul restituit prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locaţiune, concesiune, locaţie de gestiune sau asociere în participaţiune, noul proprietar se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deţinătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.

Articolul 15

(1) Contractele de închiriere prevăzute la art. 6 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 se vor încheia pentru o perioadă de 5 ani. În cazul în care chiriaşului i se pune la dispoziţie o altă locuinţă corespunzătoare, acesta este obligat să elibereze de îndată locuinţa ocupată.

(2) Neîncheierea noului contract de închiriere în cazul prevăzut la art. 9 şi 10 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999, cauzată de neînţelegerea asupra cuantumului chiriei cerute de proprietar sau de pretenţia acestuia de restrângere a suprafeţei locative pentru persoanele prevăzute la art. 32 alin. (1) din aceeaşi ordonanţă, atrage prelungirea de drept a contractului de închiriere până la încheierea noului contract.

(3) Pentru chiriaşii persoane fizice din imobilele restituite în natură, precum şi pentru cei din locuinţele prevăzute la art. 26 alin. (1) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999, ale căror venituri nete lunare pe membru de familie se situează între venitul mediu net lunar pe economie şi dublul acestuia, nivelul maxim al chiriei nu poate depăşi 25% din venitul net lunar pe familie. Dispoziţiile art. 31 alin. (2) şi ale art. 33*) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care chiria astfel calculată este mai mică decât cea calculată potrivit art. 26-30 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999, proprietarul este scutit de impozitul pe teren şi clădire şi este exonerat de răspundere pentru obligaţiile ce îi revin pe durata contractului de închiriere respectiv.

---

*) Art. 33 a fost abrogat prin Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe.

(4) Pentru persoanele cu handicap, pentru persoanele prevăzute în Legea nr. 42/1990**) pentru cinstirea eroilor-martiri şi acordarea unor drepturi urmaşilor acestora, răniţilor, precum şi luptătorilor pentru victoria Revoluţiei din Decembrie 1989, republicată, cu modificările ulterioare, în Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările ulterioare, şi în Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările ulterioare, la efectuarea schimbului obligatoriu prevăzut la cap. II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 locuinţa oferită trebuie să asigure condiţii de folosinţă similare celor existente în locuinţa deţinută.

**) Legea nr. 42/1990 a fost abrogată prin art. 17 din Legea nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004.

(5) Chiriaşii ale căror contracte de închiriere nu s-au reînnoit pentru motivele prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) şi b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 au prioritate la acordarea înlesnirilor prevăzute de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a celor prevăzute de Legea nr. 152/1998 privind înfiinţarea Agenţiei Naţionale pentru Locuinţe, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 16

(1) În situaţia imobilelor având destinaţiile arătate în anexa nr. 2 lit. a) care face parte integrantă din prezenta lege, necesare şi afectate exclusiv şi nemijlocit activităţilor de interes public, de învăţământ, sănătate, ori social-culturale, foştilor proprietari sau, după caz, moştenitorilor acestora, li se restituie imobilul în proprietate cu obligaţia de a-i menţine afectaţiunea pe o perioadă de până la 3 ani, pentru cele arătate la pct. 3 şi 4 din anexa nr. 2 lit. a) sau, după caz, de până la 5 ani de la data emiterii deciziei sau a dispoziţiei, pentru cele arătate la pct. 1 şi 2 din anexa nr. 2 lit. a).

(2) În acest interval plata cheltuielilor de întreţinere aferente imobilului respectiv revine deţinătorilor.

(3) Proprietarii vor intra în posesia bunurilor imobile restituite în termen de cel mult 5 ani de la redobândirea dreptului de proprietate.

(4) În cazul în care proprietarul pune la dispoziţie un alt imobil corespunzător, care respectă normele şi cerinţele legale incidente desfăşurării în condiţii adecvate a activităţii prevăzute la alin. (1), utilizatorul este obligat ca, în termen de 90 de zile, să procedeze la eliberarea acestuia.

Articolul 17

(1) Locatarii imobilelor având destinaţiile arătate în anexa nr. 2 lit. a) şi lit. b) pct. 1, care face parte integrantă din prezenta lege, au drept de preemţiune la cumpărarea acestora.

(2) Acest drept se poate exercita, sub sancţiunea decăderii, în termen de 90 de zile de la data primirii notificării privind intenţia de vânzare.

(3) Notificarea se face prin executorul judecătoresc, potrivit legii.

(4) Contractele de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dreptului de preemţiune sunt lovite de nulitate.

Articolul 18

Măsurile reparatorii se stabilesc numai în echivalent şi în următoarele cazuri:

a) persoana îndreptăţită era asociat la persoana juridică proprietară a imobilelor şi a activelor la data preluării acestora în mod abuziv, cu excepţia cazului în care persoana îndreptăţită era unic asociat sau persoanele îndreptăţite asociate erau membri ai aceleiaşi familii;

b) imobilul nu mai există la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepţia imobilelor distruse ca urmare a unor calamităţi naturale;

c) imobilul a fost înstrăinat cu respectarea dispoziţiilor legale.

Articolul 19

(1) În situaţia imobilelor-construcţii care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III şi cărora le-au fost adăugate, pe orizontală şi/sau verticală, în raport cu forma iniţială, noi corpuri a căror arie desfăşurată însumează peste 100% din aria desfăşurată iniţial şi dacă părţile nu convin altfel, foştilor proprietari li se acordă sau, după caz, propun măsuri reparatorii prin echivalent. Măsurile reparatorii prin echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite, sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) În situaţia imobilelor-construcţii care fac obiectul notificărilor formulate potrivit procedurilor prevăzute la cap. III şi cărora le-au fost adăugate, pe orizontală şi/sau verticală, în raport cu forma iniţială, corpuri suplimentare de sine stătătoare, foştilor proprietari sau, după caz, moştenitorilor acestora, li se restituie, în natură, suprafaţa deţinută în proprietate la data trecerii în proprietatea statului.

(3) Deţinătorul suprafeţei adăugate imobilului preluat are drept de preemţiune la cumpărarea suprafeţei restituite fostului proprietar sau, după caz, moştenitorului acestuia, dispoziţiile art. 17 fiind aplicabile în aceste situaţii indiferent de calitatea deţinătorului.

(4) Noul proprietar al suprafeţei restituite în proprietate potrivit alin. (2) are un drept de preemţiune la cumpărarea suprafeţei adăugate imobilului după trecerea acestuia în proprietatea statului, dispoziţiile art. 17 alin. (2) şi (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 20

(1) Persoanele care au primit despăgubiri în condiţiile Legii nr. 112/1995 pot solicita numai restituirea în natură, cu obligaţia returnării sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflaţiei, dacă imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile cu destinaţia de locuinţă, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, persoana îndreptăţită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piaţă corespunzătoare a întregului imobil, teren şi construcţii, stabilită potrivit standardelor internaţionale de evaluare. Dacă persoanele îndreptăţite au primit despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, ele au dreptul la diferenţa dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflaţiei, şi valoarea corespunzătoare a imobilului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) măsurile reparatorii prin echivalent constau în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite, sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(4) Persoanele îndreptăţite care nu au formulat cereri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, precum şi cele ale căror cereri au fost respinse ori nu au fost soluţionate până la data intrării în vigoare a prezentei legi au dreptul de a formula o asemenea cerere în condiţiile prezentei legi.

(5) În situaţia imobilelor prevăzute la alin. (2), măsurile reparatorii în echivalent se acordă sau, după caz, se propun prin dispoziţia motivată a primarului, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti.

Capitolul III
Proceduri de restituire

Articolul 21

(1) Imobilele - terenuri şi construcţii - preluate în mod abuziv, indiferent de destinaţie, care sunt deţinute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie naţională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administraţiei publice centrale sau locale este acţionar ori asociat majoritar, de o organizaţie cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptăţite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată a organelor de conducere ale unităţii deţinătoare.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul în care statul sau o autoritate publică centrală sau locală ori o organizaţie cooperatistă este acţionar sau asociat minoritar al unităţii care deţine imobilul, dacă valoarea acţiunilor sau părţilor sociale deţinute este mai mare sau egală cu valoarea corespunzătoare a imobilului a cărui restituire în natură este cerută.

(3) După emiterea deciziei de restituire în natură a imobilelor, organele de conducere ale societăţilor comerciale prevăzute la alin. (1) şi (2) vor proceda, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, la reducerea capitalului social cu valoarea bunului imobil restituit şi la recalcularea patrimoniului. Cota de participaţie a statului sau a autorităţii administraţiei publice ori, după caz, a organizaţiei cooperatiste se va diminua în mod corespunzător cu valoarea bunului imobil restituit.

(4) În cazul imobilelor deţinute de unităţile administrativ-teritoriale restituirea în natură sau prin echivalent către persoana îndreptăţită se face prin dispoziţia motivată a primarilor, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti, ori, după caz, a preşedintelui consiliului judeţean.

(5) Sub sancţiunea nulităţii absolute, până la soluţionarea procedurilor administrative şi, după caz, judiciare, generate de prezenta lege, este interzisă înstrăinarea, concesionarea, locaţia de gestiune, asocierea în participaţiune, ipotecarea, locaţiunea, precum şi orice închiriere sau subînchiriere în beneficiul unui nou chiriaş, schimbarea destinaţiei, grevarea sub orice formă a bunurilor imobile - terenuri şi/sau construcţii notificate potrivit prevederilor prezentei legi.

Articolul 22

(1) Persoana îndreptăţită va notifica în termen de 6 luni*) de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deţinătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.

(2) Notificarea va cuprinde denumirea şi adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptăţite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum şi valoarea estimată a acestuia.

(3) Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripţie teritorială se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripţie îşi are sediul persoana juridică deţinătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea şi o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.

(4) Notificarea înregistrată face dovada deplină în faţa oricăror autorităţi, persoane fizice sau juridice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată altei unităţi decât cea care deţine imobilul.

(5) Nerespectarea termenului de 6 luni*) prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiţie măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

---

*) Termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 109/2001 şi prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 145/2001.

Articolul 23

Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calităţii de asociat sau acţionar al persoanei juridice, precum şi, în cazul moştenitorilor, cele care atestă această calitate şi, după caz, înscrisurile care descriu construcţia demolată şi orice alte înscrisuri necesare evaluării pretenţiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluţionării notificării.

Articolul 24

(1) În absenţa unor probe contrare, existenţa şi, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) şi în absenţa unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deţine imobilul sub nume de proprietar.

Articolul 25

(1) În termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau, după caz, de la data depunerii actelor doveditoare potrivit art. 23 unitatea deţinătoare este obligată să se pronunţe, prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată, asupra cererii de restituire în natură.

(2) Persoana îndreptăţită are dreptul să susţină în faţa organelor de conducere ale unităţii deţinătoare cererea de restituire în natură. În acest scop ea va fi invitată în scris, în timp util, să ia parte la lucrările organului de conducere al unităţii deţinătoare.

(3) Decizia sau, după caz, dispoziţia motivată se comunică persoanei îndreptăţite în termen de cel mult 10 zile de la data adoptării.

(4) Decizia sau, după caz, dispoziţia de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietăţii persoanei îndreptăţite asupra acestuia, are forţa probantă a unui înscris autentic şi constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităţilor de publicitate imobiliară.

(5) Proprietarii cărora, prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege, le-au fost restituite în natură imobilele solicitate vor încheia cu deţinătorii actuali ai acestora un protocol de predare-preluare, în mod obligatoriu, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziei/dispoziţiei de restituire, termen după

care, dacă protocolul nu a fost semnat, se va încheia în prezenţa executorului judecătoresc un proces-verbal de constatare unilaterală a preluării imobilului.

(6) Decizia sau, după caz, dispoziţia prevăzută la alin. (4) trebuie pusă în executare în termen de 3 ani de la data primirii ei de către persoana îndreptăţită.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) sunt aplicabile şi dispoziţiilor emise de primari ori, după caz, de preşedinţii consiliilor judeţene potrivit art. 21 alin. (4).

Articolul 26

(1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deţinătorul imobilului sau, după caz, entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptăţite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situaţiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptăţită.

(2) Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul imobilelor înstrăinate de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) şi (4).

(3) Decizia sau, după caz, dispoziţia motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptăţită la secţia civilă a tribunalului în a cărui circumscripţie se află sediul unităţii deţinătoare sau, după caz, al entităţii învestite cu soluţionarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(4) În cazul în care dispoziţia motivată de soluţionare a cererii de restituire în natură este atacată în justiţie de persoana îndreptăţită, în funcţie de probele de la dosar, entitatea care a emis dispoziţia va adopta o poziţie procesuală raportată la acestea. De asemenea, entitatea care a emis dispoziţia va decide, motivat, de la caz la caz, dacă va exercita căile de atac prevăzute de lege, în cazul soluţiilor date de instanţele de judecată.

(5) Dacă oferta acceptată constă în bunuri imobile, sunt aplicabile prevederile art. 25 alin. (4).

(6) Dacă oferta acceptată constă în bunuri mobile sau servicii, sunt aplicabile dispoziţiile dreptului comun în materie, după caz.

Articolul 27

(1) Dispoziţiile art. 25 sunt aplicabile şi în situaţia în care persoana juridică notificată deţine numai în parte bunurile imobile solicitate. În această situaţie persoana juridică deţinătoare va emite decizia motivată de retrocedare numai pentru partea din imobil pe care o deţine.

(2) Persoana juridică notificată va comunica persoanei îndreptăţite toate datele privind persoana fizică sau juridică deţinătoare a celeilalte părţi din imobilul solicitat. Totodată va anexa la comunicare şi copii de pe actele de transfer al dreptului de proprietate sau, după caz, de administrare. În cazul în care nu deţine aceste date persoana juridică notificată va comunica acest fapt persoanei îndreptăţite.

(3) Comunicarea prevăzută la alin. (2) şi, după caz, actele anexate vor fi transmise persoanei îndreptăţite prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 22 alin. (1) curge în acest caz de la data primirii comunicării prevăzute la alin. (3).

---

*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 22 alin. (1).

(5) Dispoziţiile alin. (2), (3) şi (4) se aplică în mod corespunzător şi în cazul în care unitatea notificată nu deţine nici măcar în parte imobilul solicitat, dar comunică persoanei îndreptăţite datele de identificare a unităţii deţinătoare.

(6) Dispoziţiile art. 26 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 28

(1) În cazul în care persoana îndreptăţită nu cunoaşte deţinătorul bunului imobil solicitat, notificarea se va trimite primăriei în a cărei rază se află imobilul, respectiv Primăriei Municipiului Bucureşti. Termenul de 6 luni*) prevăzut la art. 22 alin. (1) curge, după caz, de la data intrării în vigoare a prezentei legi sau de la data primirii comunicării prevăzute la art. 27 alin. (3).

---

*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 22 alin. (1).

(2) În termen de 30 de zile primăria notificată este obligată să identifice unitatea deţinătoare şi să comunice persoanei îndreptăţite elementele de identificare a acesteia.

(3) În cazul în care unitatea deţinătoare nu a fost identificată, persoana îndreptăţită poate chema în judecată statul, prin Ministerul Finanţelor Publice, în termen de 90 de zile de la data la care a expirat termenul prevăzut la alin. (1), dacă nu a primit comunicarea din partea primăriei, sau de la data comunicării, solicitând restituirea în natură sau, după caz, măsuri reparatorii prin echivalent în formele prevăzute de prezenta lege.

---
*) Termenul a fost prelungit. A se vedea nota de subsol de la art. 22 alin. (1).

Articolul 29

(1) Pentru imobilele evidenţiate în patrimoniul unor societăţi comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), persoanele îndreptăţite au dreptul la despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piaţă a imobilelor solicitate.

(2) Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.

(3) În situaţia imobilelor prevăzute la alin. (1) şi (2), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituţia publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispoziţiile art. 26 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În situaţia bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administraţiei publice centrale sau locale, persoana îndreptăţită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea învestită potrivit prezentei legi cu soluţionarea notificării, cu acordul persoanei îndreptăţite, sau despăgubiri acordate în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

Articolul 30

(1) Dacă în termenul stabilit la art. 28 alin. (1)*) nu s-a convenit asupra valorii corespunzătoare şi asupra modalităţilor de acordare a măsurilor reparatorii, se va încheia un proces-verbal de divergenţă.

---
*) Trimiterea se referă la vechiul art. 28 din Legea nr. 10/2001, astfel cum a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, care a fost abrogat prin art. I pct. 65 din Titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente.
Articolul 28, abrogat, avea următorul conţinut:
"Art. 28. - (1) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptăţite organele de conducere ale instituţiei publice implicate în privatizare, prevăzută la art. 27 alin. (2), respectiv ale organizaţiei cooperatiste prevăzute la art. 27 alin. (4), vor stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată valoarea şi modalitatea măsurilor reparatorii corespunzătoare convenite prin negociere.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit numai la cererea persoanei îndreptăţite, în vederea completării dovezilor necesare, sau în caz de imposibilitate a prezentării persoanei îndreptăţite, dovedită cu înscrisuri. Prelungirea termenului în vederea completării dovezilor necesare nu poate depăşi 18 luni de la data înregistrării notificării, sub sancţiunea soluţionării cererii pe baza actelor doveditoare existente la dosar."

(2) În termen de 6 luni de la data procesului-verbal de divergenţă persoana îndreptăţită se poate adresa secţiei civile a tribunalului în a cărui circumscripţie teritorială se află sediul persoanei juridice cu care este în litigiu, sub sancţiunea pierderii dreptului la măsurile reparatorii prevăzute de prezenta lege.

(3) Cererea se va judeca cu celeritate. La primirea cererii se va fixa un prim termen cu citarea părţilor în camera de consiliu, la care se va dispune efectuarea unei expertize având ca obiect stabilirea valorii corespunzătoare a imobilului în vederea acordării măsurilor reparatorii prin echivalent şi se va desemna un expert tehnic sau contabil, după caz. Valoarea corespunzătoare a imobilului va fi stabilită numai pe bază de expertiză, care va ţine seama şi de sarcinile bunului, atât la preluare, cât şi la restituire.

(4) Dacă persoana îndreptăţită optează prin cerere pentru titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, va fi citat în cauză şi Ministerul Finanţelor Publice.

(5) Hotărârea tribunalului este supusă căilor legale de atac.

(6) În cazul în care persoana îndreptăţită a optat în cererea adresată justiţiei pentru acţiuni, prin hotărâre judecătorească instanţa va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză şi va obliga instituţia publică implicată în privatizare să emită o decizie sau, după caz, o dispoziţie motivată în temeiul căreia persoana îndreptăţită va primi acţiuni.

(7) Dacă persoana îndreptăţită a optat în cerere pentru titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare, prin hotărâre judecătorească instanţa va constata valoarea corespunzătoare stabilită prin expertiză şi va obliga Ministerul Finanţelor Publice să emită titlurile respective.

Articolul 31

(1) Persoanele arătate la art. 3 alin. (1) lit. b) au dreptul la despăgubiri în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.

(2) De prevederile alin. (1) nu beneficiază persoanele fizice sau juridice care au primit despăgubiri până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condiţiile art. 5.

(3) Măsurile reparatorii prin echivalent prevăzute la alin. (1) se vor propune, după stabilirea valorii recalculate a acţiunilor, prin decizia motivată a instituţiei publice implicate în privatizarea societăţii comerciale care a preluat patrimoniul persoanei juridice sau, după caz, prin ordin al ministrului finanţelor publice, în cazul în care societatea comercială care a preluat patrimoniul persoanei juridice naţionalizate nu mai există, nu poate fi identificată, ori nu a existat o asemenea continuitate.

(4) Recalcularea valorii acţiunilor se face în baza valorii activului net din ultimul bilanţ contabil, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Naţională a României prin Ordinul nr. 3 din 27 aprilie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 mai 2001, şi a indicelui inflaţiei stabilit de Institutul Naţional de Statistică şi a prevederilor Legii nr. 303/1947 pentru recalcularea patrimoniului societăţilor pe acţiuni, în cazul în care bilanţul este anterior acesteia.

(5) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Banca Naţională a României va stabili coeficientul de actualizare a valorii leului de la data de 11 iunie 1948 până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(6) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptăţite sau în termenul prelungit conform art. 28*) instituţia publică implicată în privatizare va stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată valoarea recalculată a acţiunilor.

---

*) Trimiterea se referă la vechiul art. 28 din Legea nr. 10/2001, astfel cum a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, care a fost abrogat prin art. I pct. 65 din Titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăţii şi justiţiei, precum şi unele măsuri adiacente.
Articolul 28, abrogat, avea următorul conţinut:
"Art. 28. - (1) În termen de 60 de zile de la data primirii cererii persoanei îndreptăţite organele de conducere ale instituţiei publice implicate în privatizare, prevăzută la art. 27 alin. (2), respectiv ale organizaţiei cooperatiste prevăzute la art. 27 alin. (4), vor stabili prin decizie sau, după caz, prin dispoziţie motivată valoarea şi modalitatea măsurilor reparatorii corespunzătoare convenite prin negociere.

(2) Termenul de 60 de zile prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit numai la cererea persoanei îndreptăţite, în vederea completării dovezilor necesare, sau în caz de imposibilitate a prezentării persoanei îndreptăţite, dovedită cu înscrisuri. Prelungirea termenului în vederea completării dovezilor necesare nu poate depăşi 18 luni de la data înregistrării notificării, sub sancţiunea soluţionării cererii pe baza actelor doveditoare existente la dosar."

Articolul 32

(1) În situaţia imobilelor-construcţii demolate, notificarea formulată de persoana îndreptăţită se soluţionează potrivit art. 10 sau 11 prin dispoziţia motivată a primarului unităţii administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a aflat imobilul, respectiv a primarului general al municipiului Bucureşti.

(2) Dispoziţiile art. 22-28 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul IV
Răspunderi şi sancţiuni

Articolul 33

Încălcarea dispoziţiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, contravenţională, civilă sau penală.

Articolul 34

Exercitarea abuzivă a dreptului de a depune notificări în vederea restituirii de imobile în temeiul prezentei legi atrage răspunderea civilă pentru pagubele pricinuite.

Articolul 35

Fapta de a notifica persoana juridică deţinătoare a imobilului, ştiind că nu este îndreptăţită potrivit prezentei legi la măsuri reparatorii, în scopul de a împiedica încheierea actelor juridice de înstrăinare a acestuia sau a actelor juridice în cadrul procesului de privatizare, dacă s-a pricinuit o pagubă, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 36

(1) Emiterea deciziei sau a dispoziţiei de restituire în lipsa actelor doveditoare a dreptului de proprietate, a calităţii de moştenitor al fostului proprietar sau, după caz, a calităţii de asociat al persoanei juridice proprietare a imobilului preluat constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi emiterea deciziei sau a dispoziţiei de restituire în lipsa dovezilor privind îndreptăţirea persoanelor juridice prevăzute la art. 3 lit. c) de a obţine măsuri reparatorii.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi emiterea deciziei sau a dispoziţiei conţinând propunerea de acordare a despăgubirilor în condiţiile legii speciale privind regimul de stabilire şi plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, întocmită în lipsa înscrisurilor prevăzute la alin. (1) şi (2).

Articolul 37

Dacă infracţiunile prevăzute la art. 288-293 din Codul penal sunt săvârşite în cadrul procedurilor de restituire a imobilelor stabilite prin prezenta lege, minimul şi maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.

Articolul 38

(1) Nerespectarea obligaţiilor prevăzute de prezenta lege atrage răspunderea contravenţională a autorităţii administraţiei publice centrale sau locale, a instituţiei sau, după caz, a societăţii, regiei autonome ori a organizaţiei cooperatiste căreia îi incumbă aceste obligaţii.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) tergiversarea nejustificată a soluţionării notificării persoanei îndreptăţite;

b) încălcarea obligaţiei prevăzute la art. 25 alin. (2) teza a II-a;

c) încălcarea obligaţiei prevăzute la art. 25 alin. (3);

d) încălcarea obligaţiei prevăzute la art. 25 alin. (5);

e) încălcarea interdicţiei de înstrăinare, prevăzută la art. 21 alin. (5).

(3) Faptele prevăzute la alin. (2) lit. a)-d) se sancţionează cu amendă de la 500 lei (RON) la 5.000 lei (RON). Faptele prevăzute la alin. (2) lit. e) se sancţionează cu amendă de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON).

(4) În cazul regiilor autonome, societăţilor comerciale prevăzute la art. 21 alin. (1) şi (2), organizaţiilor cooperatiste, ministerelor şi altor instituţii publice centrale, constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor revin Autorităţii Naţionale pentru Restituirea Proprietăţilor, prin corpul de control al acesteia.

(5) În cazul autorităţilor administraţiei publice locale situate pe raza teritorială a judeţului, respectiv a municipiului Bucureşti, constatarea contravenţiilor revine prefectului judeţului, respectiv prefectului municipiului Bucureşti, iar aplicarea sancţiunilor revine Autorităţii Naţionale pentru Restituirea Proprietăţilor.

(6) Activitatea prefectului judeţului, respectiv al municipiului Bucureşti, prevăzută la alin. (5) este supusă controlului Autorităţii Naţionale pentru Restituirea Proprietăţilor, prin corpul de control al acesteia. În măsura în care acesta constată neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor prevăzute la alin. (5) va propune ministrului administraţiei şi internelor măsurile corespunzătoare.

Articolul 39

Dispoziţiile art. 38 se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul 40

Nerespectarea obligaţiei prevăzute la art. 25 alin. (5) atrage obligaţia deţinătorului căruia îi revine această obligaţie de a plăti noului proprietar o sumă calculată pe zi de întârziere, reprezentând contravaloarea lipsei de folosinţă a imobilului restituit.

Capitolul V
Dispoziţii tranzitorii şi finale

Articolul 41

(1) Distrugerile şi degradările cauzate imobilelor care fac obiectul prezentei legi după intrarea în vigoare a acesteia şi până în momentul predării efective către persoana îndreptăţită cad în sarcina deţinătorului imobilului.

(2) Deţinătorul imobilului, în prezenţa persoanei îndreptăţite, va încheia un proces-verbal privind starea de fapt a imobilului, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării.

(3) În cazul nerespectării de către deţinătorul imobilului a termenului prevăzut la alin. (2), persoana îndreptăţită se poate adresa executorului judecătoresc, care va întocmi procesul-verbal privind situaţia reală a imobilului.

(4) În vederea recuperării cheltuielilor suportate de persoana îndreptăţită pentru întocmirea procesului-verbal privind situaţia de fapt a imobilului prin executorul judecătoresc copia legalizată de pe procesul-verbal constituie titlu executoriu împotriva deţinătorului imobilului.

Articolul 42

(1) Imobilele care în urma procedurilor prevăzute la cap. III nu se restituie persoanelor îndreptăţite rămân în administrarea deţinătorilor actuali.

(2) Imobilele cu altă destinaţie decât cea de locuinţă, prevăzute la alin. (1), se pot înstrăina potrivit legislaţiei în vigoare. Deţinătorii cu titlu valabil la data intrării în vigoare a prezentei legi au drept de preemţiune.

(3) Imobilele cu destinaţia de locuinţe, prevăzute la alin. (1), pot fi înstrăinate potrivit legislaţiei în vigoare, chiriaşii având drept de preemţiune.

(4) Sumele încasate ca urmare a vânzării imobilelor prevăzute la alin. (3) vor alimenta fondul prevăzut la art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995.

Articolul 43

(1) Chiriaşii cărora, în temeiul prevederilor art. 9 alin. 1-4 din Legea nr. 112/1995, li s-au vândut, cu respectarea prevederilor acestei legi, apartamentele în care locuiau au dreptul să le înstrăineze sub orice formă înainte de împlinirea termenului de 10 ani de la data cumpărării numai persoanei îndreptăţite, fost proprietar al acelei locuinţe.

(2) Sub sancţiunea nulităţii absolute, este interzisă înstrăinarea în orice mod a imobilelor dobândite în baza Legii nr. 112/1995, cu modificările şi completările ulterioare, până la soluţionarea definitivă şi irevocabilă a acţiunilor formulate de persoanele îndreptăţite foşti proprietari sau, după caz, moştenitori ai acestora, potrivit art. 45.

(3) Preţul vânzării nu poate fi mai mare decât valoarea actualizată a preţului plătit de chiriaş la cumpărarea locuinţei în baza Legii nr. 112/1995, cu excepţia situaţiilor când părţile convin altfel.

(4) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana îndreptăţită trebuie să notifice chiriaşului dobânditor intenţia de a cumpăra locuinţa şi adresa unde poate fi găsită.

(5) Persoana îndreptăţită care a primit despăgubiri băneşti pentru imobil este obligată să restituie statului, dacă este cazul, diferenţa dintre valoarea despăgubirilor primite şi preţul de cumpărare plătit fostului chiriaş, actualizate.

Articolul 44

(1) Persoanele cărora li s-a restituit în natură un imobil cu destinaţia de locuinţă şi care deţin cu chirie în aceeaşi localitate o locuinţă din fondul locativ de stat sunt obligate să pună la dispoziţie primăriei această locuinţă la data mutării efective în imobilul restituit. Locuinţele din fondul locativ de stat eliberate se constituie într-un fond locativ special destinat chiriaşilor din imobilele restituite foştilor proprietari.

(2) Familiilor cu mijloace financiare situate sub nivelul venitului minim pe economie, invalizilor, pensionarilor şi persoanelor cu handicap li se vor asigura locuinţe sociale construite dintr-un fond constituit în cotă de 2% din sumele obţinute din privatizare şi care va fi prevăzut anual în legea bugetului de stat.

Articolul 45

(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidenţa prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credinţă.

(3) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credinţă neputând fi invocată în aceste cazuri.*)

---

*) Textul acestui alineat a fost declarat neconstituţional de către Curtea Constituţională prin Decizia nr. 98 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 8 mai 2002.

(4) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispoziţiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acţiune se prescrie în termen de un an**) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

**) Termenul de un an a fost prelungit succesiv prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 109/2001 şi prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 145/2001.

Articolul 46

(1) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile şi în cazul acţiunilor în curs de judecată, persoana îndreptăţită putând alege calea aceste legi, renunţând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.

(2) În cazul acţiunilor formulate potrivit art. 45 şi 47, procedura de restituire începută în temeiul prezentei legi este suspendată până la soluţionarea acelor acţiuni prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă. Persoana îndreptăţită va înştiinţa de îndată persoana notificată, potrivit art. 22 alin. (1).

(3) În cazul în care persoanei îndreptăţite i s-a respins, prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, acţiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art. 22 alin. (1) curge de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

Articolul 47

Persoanele îndreptăţite, precum şi persoanele vătămate într-un drept al lor, cărora până la data intrării în vigoare a prezentei legi li s-au respins, prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, acţiunile având ca obiect bunuri preluate în mod abuziv de stat, de organizaţii cooperatiste sau de orice alte persoane juridice, pot solicita, indiferent de natura soluţiilor pronunţate, măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent, în condiţiile prezentei legi.

Articolul 48

(1) Chiriaşii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinaţia de locuinţă prin îmbunătăţirile necesare şi utile.

(2) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat cu titlu valabil, obligaţia de despăgubire prevăzută la alin. (1) revine persoanei îndreptăţite.

(3) În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligaţia de despăgubire revine statului sau unităţii deţinătoare.

(4) Valoarea despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabileşte pe bază de expertiză.

(5) Prin îmbunătăţiri, în sensul prezentei legi, se înţelege cheltuielile necesare şi utile. Cuantumul despăgubirilor se stabileşte la valoarea actualizată a cheltuielilor, scăzându-se gradul de uzură al îmbunătăţirilor, în raport cu durata de viaţă normală a acestora, care se suportă de chiriaşi.

Articolul 49

Secretarii unităţilor administrativ-teritoriale vor lua măsuri pentru conservarea tuturor dosarelor constituite de comisiile de aplicare a Legii nr. 112/1995, vor elibera, la cerere, copii de pe actele existente la dosar şi vor da relaţiile solicitate de persoanele îndreptăţite.

Articolul 50

(1) Cererile sau acţiunile în justiţie, precum şi transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate, legate de aplicarea prevederilor prezentei legi şi de bunurile care fac obiectul acesteia, sunt scutite de taxe de timbru.

(2) Cererile sau acţiunile în justiţie privind restituirea preţului actualizat plătit de chiriaşii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, au fost desfiinţate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile sunt scutite de taxe de timbru.

(3) Restituirea preţului actualizat plătit de chiriaşii ale căror contracte de vânzare-cumpărare, încheiate cu eludarea prevederilor Legii nr. 112/1995, cu modificările şi completările ulterioare, au fost desfiinţate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile se face de către Ministerul Finanţelor Publice din fondul extrabugetar constituit în temeiul art. 13 alin. 6 din Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare.

Articolul 51

În vederea organizării executării prevederilor prezentei legi, Guvernul este abilitat să emită norme metodologice de aplicare unitară a acesteia.

Articolul 52

La data intrării în vigoare a prezentei legi se aprobă orice alte dispoziţii contrare.

NOTA:

A se vedea şi titlul II din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 184/2002.

Anexa 1

LISTA

cuprinzând acordurile încheiate de România cu alte state

privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

a) Acord între România şi Republica Austria, semnat la Bucureşti la 3 iulie 1963, intrat în vigoare la 27 aprilie 1965, ratificat prin Decretul nr. 784 din 31 decembrie 1963, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 31 decembrie 1963

b) Acord între Guvernul României, pe de o parte, şi Guvernul Regatului Belgiei şi Marelui Ducat de Luxemburg, pe de altă parte, semnat la Bucureşti la 13 noiembrie 1970, intrat în vigoare la 9 septembrie 1971, aprobat prin H.C.M. nr. 197 din 2 martie 1971

c) Acord între România şi Regatul Danemarcei, semnat la Bucureşti la 17 martie 1960, intrat în vigoare la 12 septembrie 1960, ratificat prin Decretul nr. 173/1960, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 8 din 17 iunie 1960

d) Acord între România şi Republica Franceză, semnat la Bucureşti la 9 februarie 1959, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin H.C.M. nr. 353 din 25 martie 1959

e) Acord între România şi Grecia, semnat la Atena la 2 septembrie 1966, intrat în vigoare la data semnării, ratificat prin Decretul nr. 956 din 30 noiembrie 1966, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 76 din 6 decembrie 1966

f) Acord între România şi Guvernul Italiei, semnat la Roma la 23 ianuarie 1968, intrat în vigoare la 7 martie 1972, ratificat prin Decretul nr. 569 din 4 iulie 1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 91 din 10 iulie 1968

g) Acord între Guvernul României şi Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, semnat la Londra la 10 noiembrie 1960, intrat în vigoare la data semnării

h) Acord între România şi Regatul Norvegiei, semnat la Bucureşti la 21 mai 1964, intrat în vigoare la 5 aprilie 1966, ratificat prin Decretul nr. 425 din 5 iulie 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 22 din 9 iulie 1965

i) Acord între Guvernul României şi Guvernul Regal al Olandei, semnat la Haga la 8 mai 1967, intrat în vigoare la 31 iulie 1967, aprobat prin H.C.M. nr. 1.645 din 13 iulie 1967

j) Acord între Guvernul României şi Guvernul Republicii Turcia, semnat la Bucureşti la 22 iunie 1965, intrat în vigoare la 15 martie 1967, ratificat prin Decretul nr. 623 din 19 august 1965, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 28 din 20 august 1965

k) Acord între Guvernul României şi Guvernul Canadei, semnat la Ottawa la 13 iulie 1971, intrat în vigoare la 14 decembrie 1971, ratificat prin Decretul nr. 373 din 18 octombrie 1971, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 136 din 27 octombrie 1971

l) Acord între România şi Statele Unite ale Americii, semnat la Washington la 30 martie 1960, intrat în vigoare la data semnării

m) Orice alte asemenea acorduri încheiate de România cu alte state privind reglementarea problemelor financiare în suspensie

Anexa 2

a) Lista imobilelor ce intră sub incidenţa art. 16 din Legea nr. 10/2001, republicată:

1. Imobile ocupate de unităţi şi instituţii de învăţământ din sistemul de stat (grădiniţe, şcoli, licee, colegii, şcoli profesionale, şcoli postliceale, instituţii de învăţământ superior)
2. Imobile ocupate de unităţi sanitare şi de asistenţă medico-socială din sistemul public (creşe, cămine-spital pentru bătrâni, spitale, centre de plasament, case de copii)
3. Imobile ocupate de instituţii publice (administraţii financiare, trezorerii, ministere şi alte autorităţi ale administraţiei publice centrale, parchete, judecătorii, tribunale, curţi de apel, sedii de poliţie şi inspectorate judeţene, sedii vamale, arhive naţionale, direcţii judeţene, case de asigurări de sănătate, primării, prefecturi, consilii locale şi judeţene, inspectorate şcolare)
4. Imobile ocupate de instituţii culturale (teatre, opere, biblioteci, muzee)

b) Lista imobilelor ce intră sub incidenţa art. 13 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, republicată:

1. Imobile ocupate de sedii ale partidelor politice legal înregistrate
2. Imobile ocupate de sedii ale misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, reprezentanţelor organizaţiilor internaţionale interguvernamentale acreditate în România şi imobile ocupate de personalul acestora

Notă

Reproducem mai jos prevederile art. II-VI din titlul I al Legii nr. 247/2005, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 10/2001 şi care se aplică în continuare ca dispoziţii proprii ale Legii nr. 247/2005:

Articolul II

(1) Deciziile sau dispoziţiile ori, după caz, ordinele conducătorilor autorităţilor administraţiei publice centrale, având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru imobilele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse de prezentul titlu, emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi şi nevalorificate, pot fi atacate la secţia civilă a tribunalului în a cărui circumscripţie teritorială se află sediul unităţii deţinătoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Hotărârea pronunţată de prima instanţă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel.

Articolul III

Actele juridice de înstrăinare având ca obiect imobile cu destinaţia de locuinţă, încheiate după 14 februarie 2001 cu nerespectarea interdicţiei prevăzute de art. 44 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 40/1999 privind protecţia chiriaşilor şi stabilirea chiriei pentru spaţiile cu destinaţia de locuinţe, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, şi care nu au fost atacate în instanţă în condiţiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, pot fi atacate la secţia civilă a tribunalului în a cărui rază teritorială se află imobilul notificat în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului titlu sau, după caz, de la data luării la cunoştinţă a încheierii contractului.

---

*) Art. 46 alin. (1) a devenit, în forma republicată, art. 41 alin. (1).

Articolul IV

(1) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, societatea comercială prevăzută la art. 20 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, şi-a încetat activitatea ca persoană juridică, competenţa de soluţionare a cererii de restituire revine entităţii care a exercitat, în numele statului, calitatea de acţionar la respectiva societate comercială.

---

*) Art. 20 alin. (1) şi (2) şi art. 27 alin. (1), (1^1) şi (2) au devenit, în forma republicată, art. 21 alin. (1) şi (2), respectiv art. 29 alin. (1), (2) şi (3).

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1) dispoziţiile art. 27 alin. (1), (1^1) şi (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse prin prezentul titlu, se vor aplica în mod corespunzător.

Articolul V

(1) Notificările nesoluţionate până la data intrării în vigoare a prezentului titlu, având ca obiect construcţii de orice fel, situate în extravilanul localităţilor, aparţinând exploataţiilor agricole şi care au fost trecute în proprietatea statului, construcţii de pe terenurile forestiere, care au făcut parte din exploataţia forestieră la data trecerii în proprietatea statului, se vor înainta în vederea soluţionării, în termen de 60 de zile, comisiilor comunale, orăşeneşti şi municipale constituite potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi pentru terenurile prevăzute la art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată.

Articolul VI

Imobilele înstrăinate cu încălcarea prevederilor legale, obiect al unor acte juridice desfiinţate prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile, notificate potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, republicată, se restituie în natură.**)"

**) Art. 21 alin. (1) a devenit, în forma republicată, art. 22 alin. (1).

C.J.C.-F. Piatra Neamţ